

Петраш Іван Миколайович

Кандидат технічних наук,
фахівець у сфері експлуатації
нафтових і газових родовищ
та транспортування газу,
управлінець

Народився 25 березня 1934 р. у м. Богородчани Івано-Франківської області.

У 1956 р. здобув вищу освіту, закінчивши нафтопромисловий факультет Львівського політехнічного інституту за спеціальністю «Розробка і експлуатація нафтових та газових родовищ». У 1972 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Перекачування високов'язкої парафіністої нафти на Прикарпатті».

Після завершення навчання у виші І. М. Петраш був направлений на роботу в Долинське НГВУ. Тут пройшов шлях робітника, майстра, начальника цеху, головного інженера. В 1965 р. призначений на посаду головного інженера об'єднання «Укрзахіднафтогаз», а в 1970 р. — начальника Івано-Франківського управління з видобутку і транспорту газу (пізніше — УМГ «Прикарпаттрансгаз»).

Протягом 1995–2003 рр. працював першим заступником генерального директора спільного російсько-угорського підприємства «Panrusgaz» у м. Будапешт.

За участю Івана Миколайовича було впроваджено низку нових технологій та наукових розробок, зокрема видобування нафти зі свердловин із допомогою плунжерів і газліфту, новітні методи інтенсифікації нафтових свердловин, розпочато штучне заводнення на Долинському нафтовому родовищі, відкрито Богородчанське газове родовище та пізніше створено на його базі підземне сховище газу.

Він був одним з ініціаторів запровадження очищення газопроводів гумовими кулями, випробування газопроводів великих діаметрів у гірських умовах із допомогою газу і води, використання азоту під час вогневих робіт на комунікаціях компресорних станцій, газозбірних та газоочисних спорудах без їх зупинки, а також для освоєння свердловин.

Іван Петраш проводив велику роботу з вибору оптимальних трас магістральних газопроводів, які проходять до західного і південного кордонів України. При зведенні промислових споруд приділяв велику увагу будівництву об'єктів соціально-культурного призначення, особливо, житла для працівників галузі в Івано-Франківській, Закарпатській, Львівській та інших областях України.

Іван Миколайович є автором 54 опублікованих наукових робіт і шести винаходів, присвячених проблемам видобування і транспортування нафти та газу, співавтором книг у цій сфері.

Він — член-кореспондент Гірничої академії наук.

За високі трудові досягнення нагороджений орденами «Знак Пошани», Трудового Червоного Прапора, орденом Свободи Чехословацької Республіки, Почесною грамотою Президії Верховної Ради України. Йому присвоєно звання «Заслужений працівник промисловості України».

За великі заслуги у розвитку інфраструктури Прикарпатського регіону іменем І. М. Петраша названі вулиці у містах Яремче та Богородчани.

Петухов Віталій Кіндратович

Кандидат технічних наук,
фахівець у сфері розробки
нафтових родовищ

Народився 16 березня 1932 р. у м. Дніпропетровськ.

У 1954 р. закінчив гірничопромисловий факультет ЛПІ та почав працювати у системі об'єднання «Татнефть». Спочатку був помічником майстра із видобування нафти, потім старшим інженером виробничо-технічного відділу НПУ. З 1956 р. обіймав посаду майстра з гідророзриву і капітального ремонту свердловин, у 1958–1959 рр. — в. о. начальника цеху, а протягом 1959–1965 рр. — старшого інженера цеху капремонту свердловин.

У 1965–1967 рр. Віталій Петухов був завідувачем промислу № 2, а впродовж 1967–1970 рр. — начальником виробничого відділу цього НГВУ. Він брав участь у створенні двох принципово нових підприємств в системі Міннафтопрому — УПНП і КРС об'єднання «Татнефть» та НВО «Союзнафтохімпром».

Протягом 1970–1973 рр. Віталій Кіндратович працював головним інженером новоствореної контори капремонту свердловин (з 1971 р. — Управління з підвищення нафтовіддачі пластів і капремонту свердловин) об'єднання «Татнефть». Крім того, в

1974 р. долучився до заснування науково-дослідного відділу у Казанській філії ТатНДГПнафти та до 1978 р. очолював цей відділ.

Зважаючи на необхідність створення нових методів розробки нафтових родовищ, зокрема найбільшого тоді в Європі Ромашкінського, в 1978 р. на базі Казанської філії інституту «ТатНДГПнафта» було засновано НВО «Союзнафтохім», головним інженером якого призначено В. К. Петухова. З 1986 р. він — заступник генерального директора цього об'єднання із наукової роботи міжгалузевого науково-технічного комплексу «Нафтовіддача». Під його керівництвом відкрито п'ять територіальних управлінь в основних нафтовидобувних районах держави.

Проектування нових методів розробки родовищ, впровадження хімічних, фізико-хімічних і теплових способів збільшення нафтовилучення з покладів, зокрема із застосуванням сірчаної кислоти, вдосконалення видобування та промислової підготовки нафти, запобігання парафіновим і сольовим відкладам у нафтопромислому обладнанні та їх видалення, покращення ізоляції припливу води, використання нових методик та пристроїв під час капремонту свердловин, навіть проблеми підземної газифікації вугілля — головні питання, якими опікувався інженер-новатор та вчений. У 1979 р. він захистив кандидатську дисертацію «Промислові дослідження і розробка технології застосування сірчаної кислоти для підвищення нафтовіддачі пластів та інтенсифікації видобування нафти».

Віталій Кіндратович був автором 24 винаходів, понад 30 наукових праць, монографії.

Він — лауреат премії ім. акад. І. М. Губкіна. Нагороджений двома медалями СРСР, медалями ВДНГ, багатьма відомчими відзнаками. Йому присвоєні почесні звання «Відмінник нафтової промисловості» та «Почесний нафтовик».

Помер 16 червня 1995 р.